Ms 1113
NARODNA IN UNIVERZITETNA KNJIŽNICA
LJUBLJANA
C 11, št. 17

Zagreb, 12./VI. 1926

Draga Minka! Draga sestra moja!

Jaz Ti Franc, brat moj v veliki nesreči!

Porabim svetel trenotek, ko me ne trgajo obupi in žalosti ne tiščijo duše, da se Vama zahvalim za veliko Tvojevo pismo, ki sta mi jo dala o nesreči. Če verno ležim, zgrozilo me je to. A bilo mi je že toliko dobro! – Težka nesreča pa in nižanerna žalost slabi so živci. – Gospa Božičković je še pri meni in ortopne. Ni treba, da vzkipim in se obupujem in se jokam. – Duša se vzdigne in zopet pade. –

Če se pa res dvignem, Minka, bom pisala kakor še nikoli. Lepem romanov in velika tragedija, vse ne zadosti. Samo če mi pamet izdrži in če se rešim iz te strašne ječe žalosti. – Minka, vse bo izpovedala iz mene. Zdaj je še preveč krvaveča rana. In še zastrupili so mi jo. Minka, kadar pridejo Ljubljani, govorei jim malo o meni, – ne kakor javni delavki – kaj mi je to? – Minka, vse svoje članke in „Ž. svet" ne cenim nič. To se je malo videlo in če sem kaj storila, so bile privatna pisma. Hotelo se mi je pisati velike romane – a mi bilo, da bi me nadrejeval. Najbližji so o nič dvomili moje delo. – Nekdo trdi, ki je pozval

Zlatoborom pri Vrscah. (4. G.)

Dimitrije Tadijanović
Dimitrije Tadijanović arhiv

45/51

12./VI. 26.

...ot vsplen mi je polletanje visoke cilje. In Tvoj Feam je gnilit iz mene, tako je bil vredniše in se pozneje in ... zdaj. —

Pisala Vama bom, kaj se mi je zgodilo, ko mine Vaš semenj. In ne bo treba nikdo več časa.

Tebe, hinka, prosim, govori bogoslovcem o meni: Ni to iz ošabnosti, — nimam ga, umgnale zavoljo otroke, zaradi moje „hinavšine“. — Predstavi si „ti“ jaz sem bila „Ljubčana“! „Ljubčano Jete kaja.“ — — Ne, to ne, potem, potem!

Vprašaj hinka, zavoljo knjige, vprašaj!

In hinka, bogoslovcem govori o meni kakor ženi. — Vsi, da nisem bila nikdar pri kraju z a ... ne — z Jelovščekom bila sem civilno vjenčana v Pragu a za Demetrovičem 14./II. 1914. leta katoliško v Karlovcu (v predmestju Dubovec). — Nihamer ne ni vedil, tako da so celo na dvom mislili, da nisem njegova žena.) A zdaj se vse mirí in kaj rečem iz tega kaosa več Bog. —

Rekla sem več, kakor sem hotela. Za molitev prosim! Ot Vaši vernaj ne izgubi.

Mislita na me v dobroti.

Vaša sestra Zofka

Ad Ms 1113, Č 11, Št. 17

12./VI. 26

2

Osorje

Minka Govekarjeva

soproga pisatelja, magist. nadučitelja Zb.

Ljubljana

Rimska cesta 20

Rimska c. 10

